

som jeg tror oprindelig ere blevne foranledigede af Generalstabens taktiske Sektion. De bestaa i at undersøge Landgrundene med Hensyn til de forskjellige Ryststræknings større eller mindre Brugbarhed til Indskibning eller Udslibning af Tropper. Derefter kan der dannes en fuldstændig Beskrivelse af Rysterne i saa Henseende. Det er jo klart, at det vil være et overmaade gavnligt Arbejde, idet Søtransportvesenet da med Sikkerhed vil vide, hvor det i Krigstid, paa aaben Ryst vil kunne ind- og udslibe Tropper af de forskjellige Aaabenarter, og ligeledes vil Hæren derved bedre kunne vide, hvor den kan vente eller ikke vente fjendtlige Vandgangsforsøg. Dette betydelige Arbejde mangler ikke meget i at være færdigt, men der skal dog, forinden der kan afsluttes, foretages nogle enkelte Opmaalinger, som imidlertid vil kunne afsluttes, hvad jeg ikke var ganske vis paa, dengang jeg havde Forhandling med Udvalget herom, i den angivne Tid af 3 Maaned, hvis Veiret da ikke skulde blive ualmindelig ugunstigt. Jeg har endnu kun tilbage at omtale de foreslaaede Nedsættelser paa Fyrvesenets Konto. Med Hensyn hertil skal jeg villig indrømme, at det er meget betydelige Summer, der i nogle Aar ere anvendte til Bygning af Fyrtaarne, Fyrskibe osv. Man er jo ogsaa af den Grund gaaet nedad i de sidste to Aar, men en saa pludselig Nedgang, ja næsten Standsning af Arbejdet, som er foreslaaet af Udvalget, kan jeg ikke negte, vil være meget uheldig. I det Finantsaar, hvor Bevillingen til de extraordinære Bygningsudgifter ved Fyrvesenet var størst, nemlig 1878—79, beløb den sig for Danmarks Vedkommende til 542,400 Kr., foruden hvilken Sum vi endda havde Raad til at anvende et Beløb paa 12,000 Kr. som Bidrag til et Fyr paa Høyfjæf. Næste Aar var Beløbet allerede gaaet betydelig ned, nemlig til 358,000 Kr., og paa Forslaget iaar er det yderligere nedsat til omtrent 326,000 Kr. Nu foreslaar imidlertid Udvalget Nedsættelser til et Beløb af omtrent 200,000 Kr., saaledes at der bliver omtrent kun 129,000 Kr. tilbage. Dette er et ganske overordentlig stort Spring, som det i flere Henseender vil være uheldigt at gaa til. Jeg skal nemlig bemærke, at, uagtet der i endel Aar er gjort saa meget for Fyrvesenet, har det dog tidligere været saa langt tilbage, at der endnu mangler ikke Tid i, at det skal komme i en fuldstændig tidsfærende Stand, henset til den meget betydelige Skibsfart, som finder Sted gennem vore Farvande. Jeg skal ansøre nogle af de Arbejder, der staa tilbage. Foruden de, som ere foreslaaede her, altsaa Anholt Fyrs Ombygning og Lødbjerg Fyr og et Fyr paa Vrå, mangler saaledes endnu en paatværgende nødvendig Forandring af Hantholmens Fyr. Hantholmens Fyr er maaske det for den store Skibsfart allervigtigste Fyr i de danske Farvande. Det søges i Aarets Løb af Tusinder og atter Tusinder af Skibe, nemlig af

alle dem, der vestfra søge Skagerak ind. Det er nu et Fyr af anden Orden, som er anlagt for lang Tid siden, og det har derfor langstaa den Styrke, som de Fyr have, man nu kalder Fyr af anden Orden. Det er ganske nødvendigt, at dette Fyr snart forandres, idetmindste til et saa kraftigt Fyr, som man nu kan faae af første Orden, eller mulig endog gjøres til elektrisk Fyr; men hvad enten man bestemmer sig til det ene eller til det andet af disse Alternativer, navnlig hvis man vil have et elektrisk Fyr, vil det foraarsage en ikke ubetydelig Udgift. Saaledes som det er anført i Anmærkningerne til Lovforslaget, er Belysningen af Lillebelt meget daarlig. Saavel den sydlige som den nordlige Tilgang er ganske mørk. Det foreslaaede Fyr paa Skoldnaes skulde forbedre Tilstanden for den sydlige Tilgangs Vedkommende, men foruden dette vil det ogsaa være nødvendigt at foretage Noget for den nordlige Tilgangs Vedkommende. Det sydlige Indløb til Store Belt er ogsaa meget tarveligt belyst. Farvandet sønden for Læsø Rende er aldeles mørkt, og en passende Belysning der kunde være af betydelig Nytte for de mindre Skibe, som da lettere kunde gaa den under mange Omstændigheder sikrere Vej gennem Læsø Rende isædetsfor gennem Kattegattets Østerrende. Et Fyrskib paa Løppegrunden og mulig et ogsaa paa Lysegunden vilde ligeledes ogsaa gjøre god Nytte. Endelig staa endnu tilbage en virkelig gennemført Belysning af Sjællands Bestkyst. Der har i gammel Tid heftet den Mening, men for mange, mange Aar siden, at man hellere skulde holde Sjællands Bestkyst mørk, og disse Grøndringer komme nu undertiden frem som et Argument mod at fuldstændiggjøre en allerede paabegyndt Belysning, hvad der aabenbart er en ganske anden Sag. Der har altsaa tidligere været en saadan Tanke om, at det var rigtigt at holde den jydske Bestkyst mørk, for ikke at friste Skibene hen til denne farlige, for Havne blottede Ryst. Skibene skulde pønt holde sig fra den; naar de komme Vest fra, som f. Ex. fra Kanalen, skulde de søge Lindsnaes paa den norske Ryst og saa gaa videre langs denne et langt Stykke. Men en saadan Vej vil Skibsfarten nu ikke tage; selv om der er mere Fare ved den kortere Vej, gaa Skibene dog hellere den, især Dampskibe. Man har derfor allerede for lang Tid siden anlagt Hantholmens Fyr, og der er senere anlagt et Fyr paa Hirtshals og et paa Vørbjerg. Det sidste er især for Farten mellem Norge og Elben. Skibe, som komme fra Kanalen, styre nu lige efter Hantholmen, og de kunne da let ved Strømsætning eller ved en Deviation af deres Kompas komme noget for sydligt. Hvis de gjøre det, kunne de sætte lige ind i det mørke Hul mellem Hantholmen og Vørbjerg og paa den Maade gaa tilgrunde. For at forhindre dette, er det, at Fyret paa Lødbjerg er foreslaaet. Dermed vilde det Vigtigste være gjort for Sjællands